

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie ze skargi W. D.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.

I ACa 1621/21,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 września 2024 r.,

odrzuca skargę.

s.h.

UZASADNIENIE

Dnia 27 czerwca 2024 r. W. D. (dalej: „skarżący”) wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn. I ACa 1621/21 i zażądał z tego tytułu zasądzenia kwoty w wysokości 20.000 zł, jako zadośćuczynienie.

W uzasadnieniu skargi wskazał, że powyższe postępowanie trwa dłużej, niż to konieczne w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, istotnych dla rozstrzygnięcia toczącej się sprawy od listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna i należy ją odrzucić.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), niezbędnym warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest jej wniesienie w postępowaniu służącym rozpoznaniu sprawy. Skarga na przewlekłość ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu meriti do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść skutku i jest niedopuszczalna, chyba że dotyczy postępowania przed Sądem Najwyższym (zob. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13; postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 sierpnia 2014 r., III SPP 159/14, z 10 czerwca 2014 r., III SPP 110/14; z 3 września 2019 r., I NSP 73/19; z 12 października 2023 r., I NSP 204/23).

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że postępowanie w sprawie z powództwa skarżącego przeciwko Skarbowi Państwa o zapłatę zostało zakończone z dniem 24 czerwca 2024 r., tj. z chwilą wydania przez Sąd Apelacyjny w Katowicach wyroku oddalającego apelację skarżącego (k. 1042 akt sprawy I ACa 1621/21). A zatem skarżący złożył skargę na przewlekłość po prawomocnym zakończeniu postępowania.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 373 § 1 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

s.h.

[ms]

